

12:27-43 Dedication of the Wall of Jerusalem (continued)

1. Rashi to Nechemiah 12:30

ואת השערים ואת החומה - שלא תהיה טומאה שם בעיר:

“And the gates and the wall” – So that there would be no impurity in the city.

2. Malbim to Nechemiah 12:31

י"ל"פ שהלכו על החומה ממש, וי"ל"פ אצל החומה כמו ועליו מטה מנשה, ובאמת נסתפק בזה הריטב"א בחדושי פ"ק דשבועות, ורצה להוכיח שהלכו על החומה כדי לקדש את החלונות ועובי החומה...

One could explain that they actually walked on the wall, and one could explain beside the wall, like “And beside him was the tribe of Menasheh”. In truth, Ritva was unsure of this in his commentary to the first chapter of Shevuot, and he wanted to prove that they walked on the wall in order to consecrate the windows and width of the wall...

3. Talmud, Shevuot 15a

שתי תודות שאמרו בלחמן ולא בבשרן. מנהני מילי? אמר רב חסדא דאמר קרא "ואעמידה שתי תודות גדולות ותהלכות לימין מעל לחומה" - מאי 'גדולות'? אילימא ממין גדול ממש, נימא 'פריים'! אלא גדולות במינן, מי איכא חשיבותא קמי שמיא? והתניא "נאמר בעולת בהמה 'אשה ריח ניחח' בעולת העוף 'אשה ריח ניחח' במנחה 'אשה ריח ניחח', מלמד שאחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין את לבו לאביו שבשמים!" אלא גדולה שבתודה, ומאי ניהו? חמץ.

The two *todah* offerings they mentioned were their bread, not their meat. How do we know this? Rav Chisda cited a verse, “And I established two great *todot*, etc.” What does “great” mean? If it means physically large, say “bulls”! And if it means “the largest of their kind,” is there significance to this before Gd?

4. Ibn Ezra to Nechemiah 12:31

שתי תודות - נקראו כן כי הם מעמידין להודות לד' והם האומרים שיר של תודה:

Two *todot* – they are called this because they are set up to thank Gd, and they sing the song of the *todah*.

5. Malbim to Nechemiah 12:31

וקבלו [חז"ל] שהשתי תודות היו מהלכים זה אצל זה או זה אחר זה, אחת נאכלת ואחת נשרפת. וכפי ההשקפה ראשונה פשט הכתוב סותר את הקבלה, שמבואר בכתוב שהלכו חצי העם משמאל לימין וחצי העם הלכו מימין לשמאל, וכבר בארתי זה היטב למעלה סימן ג', שבית נחמיה היה בשער הגיא שהוא באמצע מערב, ומשם התחילו ללכת, וחצי העם שהלכו לימין הלכו לשער האשפות עד מעלות עיר דוד עד קצה דרומית מערבית ומשם הלכו כל צד דרום ממערב למזרח ובאו אל שער המים במזרח בצד דרומית מזרחית... וההולכים מימין לשמאל הלכו משער הגיא למגדל התנורים שהיו בצד מערבית צפונית ומשם הלכו ממערב למזרח בצד צפון... ושניהם פגעו במזרח בשער המטרה, וזה מוכרח בפשט הכתוב וא"א לפרש באופן אחר, וגם חז"ל פי' כן פשט הכתוב. והאמת הוא שחלקו את השתי תודות שהיה בכל אחד עשרה חלות [חמץ], ולקח חמשה חלות מכל תודה וסבבו בהם לצד דרום וכן לקחו חמשה חלות מכל תודה וסבבו בהם לצד צפון בענין שאל כל צד סבבו בשתי תודות...

And [our Sages] received that the two *todot* walked beside each other or in sequence, and one was eaten and one was burned. At first glance, the literal explanation of the text contradicts the tradition, for in the text it is clear that half the group went from left to right and half the group went right to left. And I have already explained well in Chapter 3 that Nechemiah's house was in *Shaar haGai* in the middle of the western side, and from there they commenced walking. Half the group walked right, to *Shaar ha'Ashtot* to the steps of *Ir David* to the southwest edge, and from there they walked the entire south side, west to east, and they came to *Shaar haMayim* in the southeast... And those who walked from right to left walked from *Shaar haGai* to *Migdal Tanurim* on the northwest, and from there they walked from west to east along the north side... And the two met in the east, at *Shaar haMatarah*. This is obvious in the literal text, and one can explain it in no other way, and our Sages also explained the simple read of the text in this way. In truth, they divided the two *todot*, as each had ten loaves [of *chameitz*], and they took five loaves from each *todah* and made the circuit to the right along the south, and they also took five loaves from each *todah* and made the circuit to the north, such that they used two *todot* for each circuit...

12:44-47 Tax Collection for Kohanim and Levites

6. Metzudat David to Nechemiah 12:44

כי גדלה שמחת יהודה על הכהנים והלויים העומדים על עבודתם ולזה נתנו לב להיות זהירים בדבר המתנות הראוי להם להעמיד גזברים:

For the joy of Judea upon the kohanim and Levites who performed their tasks was great, and so they set their hearts to be careful regarding the gifts that would be appropriate for them, to establish officers.

7. Ralbag to Nechemiah 12:44

רצה נחמיה שיובאו שם גם כן מנות הלויים כדי שיהיו הלויים פנויים לעבוד עבודתם בבית המקדש ולא יצטרכו לשוטט בערים לקחת מעשרותיהם.

Nechemiah wished the portions of the Levites brought there as well, so that the Levites would be available for their service in the Beit haMikdash, and they would not need to wander the cities to take their tithes.

Outline of Chapter 13

13:1-3	Intermarriage
13:4-9	Toviah infiltrates the Temple, but Nechemiah returns
13:10-13	Reinstating the Tithes
13:14	Self-congratulation for restoring the Temple
13:15-22	Protection of Shabbat
13:23-28	Intermarriage
13:29-31	Self-congratulation for restoring the work and purity of the tribe of Levi

13:1-3 Intermarriage

8. The original Devarim 23:4-7

9. Metzudat David to Nechemiah 13:1

ביום שקדשו את החומה:

On the day they consecrated the wall.

10. Rabbi Yehudah HaLevi, Kuzari 3:63

וכן לא כתב מדברי עזרא ונחמיה אלא המפורסם בהמון. והיה יום עשות הסוכה יום מפורסם, במה שחרדו העם ועלו להרים... ומה שאמר: וימצאו כתוב, ר"ל ששמעו עם הארץ וההמון וחרדו לעשות הסוכות... וכוון הכותב להגדיל ענין היום ההוא, כאשר כוון ביום שגרשו העמוניות והמואביות מפני שהיה יום מעשה גדול לגרש העם את נשיהם...

And so he did not record of Ezra and Nechemiah other than that which was publicly known. The day of making the Succah was well-known, as the nation was energized and they ascended to the mountains... And when it said "It was found recorded," meaning the masses heard and they were energized to make succot... And the text wished to magnify what happened that day, as it did for the day when the Ammonites and Moabites were divorced, because it was the day of a great deed, for the nation to divorce their [non-Jewish] wives...

11. Malbim to Nechemiah 13:1

זה היה ביום שיזכור למטה שהשליך כלי טוביה שהיה גם עמוני, והוא היה חתן ומחותן לשרי העם שהתחתנו עמו כמ"ש למעלה (ו' י"ח)... This was on the day it would mention below, when he cast out Toviah's property, as he was also an Ammonite, and he was married into the families of the nation's nobles, as recorded n 6:18...

12. Rabbi Avraham bar Natan, Responsa of Raavan 34

אפילו מאן דלא דריש סמוכין בכל התורה, במשנה תורה דריש, וטעמא משום דכל התורה מפי הגבורה נאמרה ואין מוקדם ומאוחר אבל משה שסידר משנה תורה פרשה אחר פרשה לא סידר אלא להדרש

Even one who does not deduce from juxtapositions in the entire Torah does deduce in Mishneh Torah. This is because the entire Torah was said from the mouth of Gd, and there is no precession or succession. Moshe arranged Mishneh Torah, paragraph after paragraph, and he arranged them in order that lessons be deduced.

13. Malbim to Nechemiah 13:3

ואף דאנן קי"ל שעתה נתבלבלו האומות וכל דפריש מרובא פריש, כמ"ש ר' יהושע במס' ידים ומבוא בברכות (כ"ח) י"ל שאז היו עדיין עמונים ידועים ביחוסן.

And even though we now say that the nations were mixed up, and whoever emerges from the group is assumed to be from the majority as stated by Rabbi Yehoshua (Yadayim) and brought in Berachot (28), one could say that some Ammonites were still known by their lineage.

13:4-9 Toviah infiltrates the Temple, but Nechemiah returns

14. Malbim to Nechemiah 13:4

באר מה שהסב שיקראו באותו יום במשנה תורה, מפני שאלישיב הכהן היה לשכתו קרוב אל לשכת טוביה, כי עשה לטוביה לשכה גדולה אצל לשכתו ושם באותו לשכה היו נותנים לפני זה את המנחה וכו', ובאותו עת חדלו לתת תו"מ והיתה הלשכה ריקה ונתן הכהן לטוביה לגור שם:

It explained why they read from Mishneh Torah that day, because Elyashiv the Kohen had his office close to the office of Toviah, for he had made for Toviah a great office beside his office, and there in that office they had given the gifts, etc. And at that time they no longer gave the tithes, and the office was empty, and the Kohen let Toviah reside there.

15. Malbim to Nechemiah 13:8

ובאשר קרובי טוביה והשרים התרעמו על נחמיה בזה, צוה אז לקרוא בתורה ולהראות להם שטוביה אסור לבוא בקהל:

And because the relatives of Toviah and the nobles challenged Nechemiah on this, he commanded to read from the Torah, and to show them that Toviah was prohibited from marrying into the community.

16. Ibn Ezra to Nechemiah 13:5

ויעש לו לשכה גדולה - אלישיב העושה לטוביה ובלשכתו של טוביה היו שמים הענינים הנזכרים:

"And he made for him a great office" – Elyashiv was the one who made it for Toviah, and in Toviah's office they would place the items mentioned.

17. Malbim to Nechemiah 13:6

שהמלך קראו וצוה שיעמוד אצלו זמן מוגבל וכאשר כלה זמן המוגבל נשאלתי מן המלך, ר"ל לקחתי מאתו רשות לשוב...

For the king had summoned him, commanding him to remain with him for a term, and after the term ended I was asked from the king, meaning I requested his permission to return...